

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภท หลักเกณฑ์และเงื่อนไขด้านสุขลักษณะสำหรับกิจการเลี้ยงไก่
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท หลักเกณฑ์และเงื่อนไขด้านสุขลักษณะสำหรับกิจการเลี้ยงไก่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลานและนายอำเภอบ้านไผ่ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท หลักเกณฑ์และเงื่อนไขด้านสุขลักษณะสำหรับกิจการเลี้ยงไก่ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งอื่นใดที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่” หมายถึง สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ประเภทไก่เนื้อ และไก่ไข่โดยหมายรวมถึงสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ทุกขนาด

“ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงไก่” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินกิจการเลี้ยงไก่

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล อากาศเสีย น้ำเสีย มลสารหรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนกับสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ทำให้มีผลกระทบหรือเคยมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลานรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้กิจการประเภทการเลี้ยงไก่เป็นกิจการอันเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน

ข้อ ๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๘ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ทั้งในลักษณะที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพในเรื่องต่าง ๆ ที่จะกำหนดในข้อบัญญัตินี้ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งและสภาพแวดล้อม

(๒) การจัดการมลพิษของสถานประกอบการ

(๓) สุขลักษณะของคณงาน

(๔) การควบคุมความปลอดภัยในการทำงาน

(๕) การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

(๖) มาตรฐานควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

หมวด ๒

ที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ลักษณะอาคาร และลักษณะภายในบริเวณเลี้ยงไก่

ข้อ ๙ บริเวณที่ประกอบกิจการเลี้ยงไก่จะต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่อื่น ๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญโดยมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้น ดังต่อไปนี้

๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่น้อยกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๕,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง และต้องมีการป้องกันการไหลของเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ในกรณีที่มีการชะล้างของน้ำฝน

(๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงไก่เป็นสัดส่วนอยู่ห่างสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของ และต้องมีที่วางอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยง

ข้อ ๑๐ โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงไก่

(๒) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องเป็นพื้นแน่นหรือทำด้วยวัสดุแข็งแรงไม่เปียกชื้น ไม่มีน้ำขัง

ทำความสะอาดง่าย

- (๓) โรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้ไก่อยู่อย่างสบาย
 - (๔) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ
 - (๕) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ต้องใช้วัสดุคงทนไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง หรือวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และมีความกว้างที่เหมาะสม สะดวกในการขนส่ง ลำเลียงอุปกรณ์ อาหารไก่ รวมทั้งนำผลผลิตเข้าหรือออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่
- (๖) สถานที่เก็บอาหารไก่ โรงผสมอาหารไก่ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายรวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วน

หมวด ๓

การควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๑ ผู้ใดประสงค์จะเลี้ยงไก่จะต้องปฏิบัติตามจัดการของเสีย สารพิษ และมลพิษของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน
- (๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ผู้ประกอบกิจการต้องมีการจัดการน้ำเสีย โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายนอก
- (๓) ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรคไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชุมชนโดยรอบ
- (๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลเหมาะสมเพียงพอโดยมีการคัดแยกตามประเภทของมูลฝอย
- (๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ

ในกรณีที่มีการนำมูลไก่และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ผู้ประกอบกิจการเลี้ยงไก่จัดให้ผู้ดำเนินการเคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ และแมลงพาหะนำโรค

(๖) ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้วอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๒ การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงพาหะนำโรคต้องมีมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ต้องมีระบบป้องกันและควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสู่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่ระบาดออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) หลังนำไก่ออกจากโรงเรือนเลี้ยงไก่ต้องทำความสะอาด และฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงไก่ และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงไก่ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๓) เมื่อพบไก่ป่วยต้องแยกไก่ป่วยออกจากไก่ปกติ หากสงสัยว่าไก่ป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วน และดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากไก่ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๔) การทำลายซากไก่เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์ และแมลงพาหะนำโรคให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมเผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษและเหตุรำคาญ

๒) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึง ไม่มีน้ำขังห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยปูนขาวบนส่วนต่าง ๆ ของซากไก่จนทั่ว และให้ฝังซากไ้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้

สามารถป้องกันการค้ำยเชื้อของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากไก่ต้องหากจากบริเวณอาคาร และโรงเรือนเลี้ยงไก่ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์ หรือปฏิบัติตามคู่มือ การปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

(๕) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์ และแมลงพาหะนำโรค ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยง ในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๑๓ ผู้ประกอบการต้องมีมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) จัดให้มีห้องพักหรือตู้เก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตราย หรืออัคคีภัยได้ง่ายต้องจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และแสดงป้ายชื่อ ชนิด หรือประเภทสารเคมี ที่จัดเก็บอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) จัดให้มีการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ มิให้เป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน และผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทาง ที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ใช้สัญจร

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความเสี่ยงให้กับผู้ปฏิบัติงาน ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ เช่น แวนตา หน้ากาก ผ้าปิดจมูก หมวกคลุมผม รองเท้า เป็นต้น

หมวด ๔

สุขลักษณะของคนงาน

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) คนงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปีและมีสุขภาพแข็งแรง โรคติดต่อ หรือโรคที่สังคมรังเกียจโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจและบาดแผลติดเชื้อ เช่น วัณโรค อหิวาตกโรค บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนัง ที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงไก่ ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีผู้ดูแล ด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้ที่มีความรู้และผ่านการอบรมการจัดการ สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาส่วนบุคคล

(๓) คนงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนเองจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๖ จะต้องยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ พร้อมด้วยเอกสาร ดังต่อไปนี้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (๑) สำเนาบัตรประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร/ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ถ้ามี)
- (๔) แบบแปลนสถานที่อาคารที่จะใช้ในการประกอบกิจการ
- (๕) บัญชีรายการเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ที่จะใช้

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวตามแบบที่กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนด ผู้ได้รับใบอนุญาตรายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่หรืออาคารที่ใช้ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ใบแทนใบอนุญาตให้มีอายุเท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่น

หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไขให้ถูกต้องได้ภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ทำการแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินคราวละ ๑๕ วัน

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่จะทำให้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้อีก หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จะทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๒๒ ผู้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตดังกล่าวอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้ใดประกอบกิจการรายใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ผู้ประกอบการที่ได้ประกอบกิจการเลี้ยงไก่มาก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับการยกเว้นปฏิบัติตามข้อ ๙ (๑)

ข้อ ๒๕ ให้ผู้ประกอบการเลี้ยงไก่ก่อนที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ยื่นคำขอใบอนุญาตพร้อมหลักฐานเอกสารตามข้อ ๑๙ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในเวลา ๑๕ วันทำการนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ข้อ ๒๖ กรณีผู้ประกอบการดำเนินกิจการเลี้ยงไก่ยังไม่เป็นไปตามหมวด ๒ หมวด ๓ และหมวด ๔ แห่งข้อบัญญัตินี้ให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกิจการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๒๐ วัน หรือภายในเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรแต่ไม่ควรเกินกว่า ๑๘๐ วัน

ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเดือดร้อนรำคาญที่ประชาชนได้รับเป็นสำคัญ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ประกอบกิจการไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องได้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ออกใบอนุญาตพร้อมแจ้งเหตุผลการไม่อนุญาตและสั่งให้ผู้ประกอบกิจการยุติการประกอบกิจการ

ข้อ ๒๗ การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาสั่งไม่อนุญาตการออกใบอนุญาตไม่เป็นเหตุให้ผู้ประกอบการกิจการรายนั้นไม่มีสิทธิยื่นคำขอใบอนุญาตใหม่ หากภายหลังผู้ประกอบการได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้แล้ว

ข้อ ๒๘ หากมีบทบัญญัติเฉพาะเรื่องแตกต่างจากข้อบัญญัตินี้ให้บังคับการให้เป็นไปตามบทบัญญัติเฉพาะเรื่องนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

เสวก ลารังสิต

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านลาน